

Het mysterie KAA Gent

Jonathan David maakte duidelijk het verschil bij Gent. Coach Thorup surfte mee op zijn surplus aan kwaliteit, maar woog tactisch te licht. © BELGA

Alvast één club is min of meer opgelucht dat er weer zonder publiek wordt gevoetbald en dat is KAA Gent. Stel je voor dat het stadion vanavond 'Thorup-Thorup-Thorup' begint te scanderen, gevolgd door wat andere namen en 'buiten-buiten-buiten', neen, dat kan die club nu niet hebben.

Jess Thorup was de lieveling van het publiek, de pers, de analisten, de spelers en nog wel wat blinden en slechtzienenden. Dat supporters die man in zijn korte broek die hen telkens kwam groeten, op handen droegen, tot daar aan toe, maar van analisten en media had ik iets minder scorebordjournalistiek verwacht. Na een paar maanden vroeg ik een insider: "Die Thorup, aardige man, maar kan hij er wat van?" Antwoord: hij gaat heel goed om met de spelers, maar tactisch is het een beetje "doe maar aan".

Nog iets later - 1 mei 2019 - verloren Thorup en Gent de bekerfinale tegen KV Mechelen. Tegen een tweedeklasser die weken aan een stuk geen competitie in de benen had, die zijn spelverdeler Onur Kaya moest missen en die nota bene op achterstand kwam. Toch werd het 1-2: nul intensiteit, nul veerkracht, nul tactische aanpassing. In de daaropvolgende play-offs werd Gent ternaauwernood vijfde.

In die meimaand van 2019 liggen de kiemen voor de déconfiture van vandaag. Vadis Odjidja was rond met Anderlecht, tot Vincent Kompany kwam en een stokje voor de transfer stak. Jammer voor KAA Gent. Ze liepen blind een doodlopende straat in.

Odjidja is fantastisch aan de bal, inderdaad, maar hij en niemand anders bepaalt de intensiteit en de snelheid van het spel. Bovendien een alibiverdediger en dat op een erg cruciale positie. Al te veel tegengoals vertrokken vorig seizoen over zijn kant. De laksheid van Thorup ten aanzien van Odjidja was dan weer verklaarbaar. De Deen had door dat Odjidja een deel van de club in zijn zak had, helemaal toen de controletoeren hem in augustus had bevorderd: een einzalgänger als kapitein, ook dat nog. Gevolg: Odjidja deed/doet zijn goesting.

Vervolgens kwam het seizoen 2019-2020. Gent scoorde de meeste goals, maar kreeg van alle ploegen in play-off 1 - die nooit zou doorgaan - de meeste goals tegen. Het eindigde nipt tweede na twee rampzalige verlieswedstrijden waarin Thorup voetballes kreeg van Cercle en Charleroi. Vooral die laatste 1-4 was ontluiste-

rend: Charleroi bespeelde meesterlijk efficiënt de ruimtes die Gent weggaf, maar vanaf de bank kwam geen reactie.

De coronastop had een ideaal moment kunnen zijn om Jess Thorup te bedanken en een trainer te halen zoals Hein Vanhaezebrouck destijds: een slimme Belg, mét oefenstof en tactisch gepokt en gemazeld in de Jupiler Pro League. De Europese successen verbloemden veel, maar men vergat dat die werden behaald ten koste van ploegen die nóg meer dan Gent in de knoop lagen met zichzelf. In play-off 1 was dat Gent van half maart nooit tweede geëindigd. Thorup bleef en zou vervolgens te laat worden ontslagen. Of te vroeg, na twee speeldagen, dat was communicatief onverdedigbaar.

Door corona vergat men ook de competitie te ontleden. Bijvoorbeeld: waarom wonnen we

zo vaak? Antwoord: niet door ons tactisch concept, maar door ons surplus aan talent voorin en door Jonathan David, een jongen met gouden voeten in een jaar waarin alles voor hem meezat. En ook: hoe komt het dat we twintig tegengoals meer hebben dan Club? Omdat het achterin een drama was. Vooral centraal was extra kwaliteit nodig. Alleen Arslanagic kwam. En later een jonge Noor.

In mei kreeg Odjidja een contractverlenging en rekende Gent zich rijk met die tweede plaats en het daaraan gekoppelde Europees voetbal, met kans op de Champions League. Die ging kansloos de mist in, terwijl men even tevoren nog

hoog van de toren had geblazen dat ze Europees de best gerangschikte Belgische ploeg waren. Vandaag staat Gent derde. Ondertussen had de top van KAA Gent zich door een krant laten verleiden tot een boottocht-met-champagne op de Leie. De titel luidde: "Club Brugge staat een trapje hoger, maar de rest in België zijn we voorbij". Hybris wordt altijd afgestraft: KAA Gent staat vandaag dertiende. In een competitie met zestien, wat Gent wilde, zouden ze in degradatiegevaar verkeren.

Na zes vette jaren zit Gent weer op het niveau van maart 2014: kansloos, of zo goed als, voor play-off 1 (met vier). Met spelers die niet langer in de eerste plaats aan het team denken. Met sterspelers, of wat daarvoor moet doorgaan, die roepen dat ze weg willen of redeneren "hoe hou ik hier mijn kop boven water?". Succes in topsport is cyclisch en voetbal is toeval, maar soms helpt het simpele dingen goed te doen en noodzakelijke beslissingen te nemen op het juiste moment.

Na zes vette jaren zit Gent weer op het niveau waar het in maart 2014 zat: kansloos, of zo goed als, voor play-off 1